

id. 162. — osztj.: É. *vondir, ondir* otter (AHLQV. Nord. O. 157.);
D. *vqnter* vidra (NyK. 26 : 56.).

A vogul és osztják alakok alkalmasan csuvas jövevényszóknak vehetők fel; vö. csuv. *udur xundur* боберъ (ZOL. 22 : 99.) (vö. 194.). Evvel szemben vog. *xuntél* (l. 47.) más török nyelvből került volna (vö. NyK. 23 : 434.; 24 : 77.; 24 : 498.; 24 : 207.; 25 : 57. Ethn. 4 : 178.).

GOMBOCZ ZOLTÁN.

Minta. Tudvalevő dolog, hogy ezt a lapp eredetű szavunkat SAJNOVICSNAK köszönhetjük. «Nuper — írja Demonstratiójában (Tyrn. 80. 83) — dum Posonii apud R. Patrem FALUDI versarer, eique mea manuscripta obiter inspicienda porrigerem, primo intuitu in vocem latinam *forma, exemplar, modulus* incidit. Ungari id vocant, a latinis mutuato vocabulo *Forma*, sed Lappones dicunt *Minta*, magis certe Ungarice quam nos, *modulus* enim ab Ungaris rectissime diceretur *Minta*, seu: *sicut illud* . . . Hæc et similia in augmentum linguæ patriæ insigniter servient». És a lapp *minta* szó csakugyan meghonosodott a magyarban. De még érdekesebbé teszi a dolgot az, hogy a lapp *minta*, *mynta* szónak nem is «muster», hanem «moneta, münze» a jelentése (l. FRIIS szót.); előfordul *münt* alakban is (l. QVIGSTAD, Nord. Lehnw. 236), és nem egyéb mint a svéd-norvég *mynt* (= ném. *münze*, lat. *moneta*) szó átvétele. A tévedésért azonban nem SAJNOVICST kell okolnunk; ő a szót valószínűleg a saját hallomása után jegyezte föl, de a jelentését nem tudván, LEEEM szótárából kereste ki. Ebben pedig (1 : 843) ezt találta: «*Mynt, en Monster at giøre noget efter, en Model, forma, exemplar.*» Ez az értelmezés pedig hibás, s a hiba úgy eshetett meg, hogy a szótár szedője a *mynt* előtt álló «muster» jelentésű *myntstar* (*münstar, minstar*) értelmezését találta a *mynt* mellé szedni, amazt a szót pedig kihagyta. (Erre az vezetett rá, hogy FRIIS szótárában *minta* előtt közvetlenül *minstar*.) Ez a mi *minta* szavunk története. Sz. J.